

MONIQUE is een Franse variant van MONICA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Niet zeker; er worden verschillende mogelijkheden geopperd:

- 1] hangt samen met het Griekse 'monos' = 'alleen' of 'eenzame' (vgl. 'monnik');
 - 2] afgeleid van het Latijnse 'monére' = 'vermanen';
 - 3] gaat deze naam terug op een van oorsprong Noord-Afrikaans woord met de betekenis van 'godin' of 'moeder'?
- *

Monica van Thagaste, Ostia, Italië; moeder Augustinus & weduwe; † **387**.

Feest 9 (verheffing relieken) & 20 april & 4 mei (vooravond van Augustinus' bekering) & **27 augustus** (vooravond Augustinus).

Monica werd in 332 geboren te Thagaste in het huidige Algerije. Zij was een dochter van christelijk ouders. Op 18-jarige leeftijd werd zij - zoals toen de gewoonte was - uitgehuwelijkt aan Patricius. Hij hield het bij de traditionele Romeinse goden; van karakter was hij driftig en eigenzinnig. Monica schonk hem drie kinderen onder wie Augustinus, de latere heilige en kerkvader.

Zij probeerde haar kinderen vertrouwd te maken met de christelijke deugden en levensopvatting. Maar juist bij Augustinus, haar meeste getalenteerde kind, moet ze constateren dat hij het karakter van zijn vader heeft geërfd. Later zal Augustinus in zijn boek 'Confessiones' zelf over zijn jongelingsjaren vertellen. Tijdens zijn studies tot redenaar (destijds de baan om hogerop te komen in de maatschappij) deed hij alles wat christenen niet zouden moeten doen, had slechte vrienden en zocht zijn levensgeluk bij filosofieën die veel spectaculairder waren dan die van zijn moeder. Vooral de boerse en rauwe verhalen uit het Oude Testament konden volgens hem nog niet in de schaduw staan van de fijnbesnaarde gedachten van de Griekse en Romeinse filosofen.

Zij leed daar onder. Eens kwam er een christelijke bisschop op doorreis door het woonplaats. Zij stortte haar hart bij hem uit en bezwoer hem dat hij eens met hem ging praten: hij zou de goede antwoorden weten op de scherpzinnige redeneringen van haar zoon. Maar die bisschop had allang begrepen dat Augustinus op dat moment juist genoot van zijn levensopvatting: daar zou zelfs een vreemde bisschop niets aan kunnen veranderen. Vermoeid door haar drammerige aanhouden zei hij tenslotte: "Een kind van zoveel tranen kan niet verloren gaan."

Augustinus ontvluchtte zijn moeder, zijn woonplaats en zijn wereld en stak over naar Italië om daar carrière te maken aan het keizerlijk hof als redenaar. Maar zijn moeder kwam achter hem aan, eerst naar Rome en vervolgens naar Milaan, waar het hof van de keizer op dat moment gevestigd was en waar haar zoon intussen leraar was geworden. Intussen hadden al de filosofieën waarbij Augustinus zijn levensgeluk had gezocht, hem niets opgeleverd. Op zijn zoektocht naar een houvast in het leven ging hij regelmatig in de christelijke kerk naar de preken luisteren van bisschop Ambrosius. Daar hoorde hij hoe Ambrosius juist schatten van filosofie en levensinzicht tevoorschijn haalde. Uiteindelijk zal hij zich na een lang en heftig innerlijk verzet laten dopen. Tot vreugde van zijn moeder met wie hij zich verzoende. Nu haar hartewens is vervuld besluit zij naar huis in Afrika terug te gaan.

Augustinus reist met haar mee. In Rome's havenstad Ostia zal zij overlijden.

Haar lichaam werd later overgebracht naar Rome, waar het begraven ligt in de kerk van San Agostino.

In 1162 werden haar relieken overgebracht naar Arrouaise. Op 9 april 1430 werd haar stoffelijk overschot plechtig overgebracht naar Rome; daar werd zij tot de eer der altaren verheven en naast haar zoon bijgezet in de kerk van San Agostino. Dat gaf een nieuwe ervaring aan haar verering.

Het concilie van Trente (1570) bepaalde haar feestdag op 4 mei, de dag voordat Augustinus' bekering werd gevierd: die stond op 5 mei; sinds het Tweede Vaticaans Concilie (1970) staat het op de vooravond van Augustinus: 27 augustus.

Zij is patrones van moeders en moederbonden, christenvrouwen en christelijke echtgenotes, van de Keulse 'gordelbroederschappen' (= religieuze gemeenschappen die een gordel dragen); ook wordt haar voorspraak ingeroepen voor het zieleheil van kinderen die verkeerde wegen gaan.

*

Er zijn nog enkele heiligen en zaligen die Monica heten; bv. **Monique Pichery**, Angers, Frankrijk; martelares van de Franse Revolutie; † **1794**. **Feest 18 januari**.